

Grisen

Den oscar-nominerede kortfilm Grisen fra 2008 viser med stor humor, hvordan ting som fordomme, angst, principrytteri og misforstået hensynstagen kan forhindre et ægte menneskeligt møde.

Anmeldt af Preben Medom Hansen, konsulent i Folkekirkens Skoletjeneste i Silkeborg KK44

Konflikten i Grisen drejer sig om et maleri af en lystigt springende gris, der hænger på den hospitalstue, hvor både pæredanske Asbjørn og pakistanske Aslam er indlagt. Aslams familie beder om at få billedet af den urene gris fjernet – af hensyn til deres muslimske far. Men for Asbjørn er grisen blevet en slags opmuntrende skytsengel. Og så er spillet i gang.

Hovedpersonen er den ældre Asbjørn, der bliver indlagt på hospitalet til en tarmundersøgelse. Asbjørn er en venlig og omgængelig mand, der lægger vægt på en ordentlig og god kontakt til de mennesker, han møder. Han hilser fx pænt på receptionisten og på overlægen. Det er dog kun sygeplejersken Martha, der formår at møde Asbjørn i øjenhøjde. De andre er fanget i deres professionalisme.

Men i forhold til medpatienten Aslam kommer Asbjørns venlige og imødekommende tilgang i vanskeligheder. Asbjørn og Aslam er adskilt med en skærm. Skærmen er selvfølgelig opsat af hensyn til patientens behov for privatliv. Men den forhindrer også Asbjørn i at komme i kontakt med manden

i nabosengen. Aslam forbliver skjult og fremmed for Asbjørn. Han bliver ikke en person, så at sige. Skærmen bliver et symbol på den forståelsesmur, som er fortællingens konflikt.

Navnene på de to hovedpersoner, Asbjørn og Aslam, er givetvis velvalgte. Navnene minder for det første meget om hinanden. De to jævnaldrene patienter er forbundne via deres navne. Begges navne begynder med AS – på engelsk »ligesom«. For de er ligesom hinanden, i sammen sårbare situation. Og i et større perspektiv er de begge mennesker, og derfor er de – som alle mennesker – forbundne. As er desuden den gamle nordiske betegnelse for en gud. Og så hedder den ene asBJØRN og den anden asLAM. Lammet og bjørnen. Et rovdyr og et byttedyr der ligger side om side. Måske er navnene valgt med tanke på bibelteksten hos profeten Esajas, hvor det fremtidige gudsrige beskrives som en fredelig paradistilstand:

*Og ulven skal gå hos lammet,
panteren hvile hos kuddet,
kalven og ungløven græsse sammen,
dem driver en lille dreng.
Kvien og bjørnen bliver venner,
deres unger ligger side om side,
og løven æder strå som oxen.
Esajas kap. 11 v. 6-7*

Desuden er Asbjørn bange. Han tog på hospitalet for at få fjernet en byld, og pludselig skal han undersøges for kræft. Angsten indsnævrer hans udsyn. Han bliver fokuseret på billedet af den lystigt springende gris på stuen. Billedet bliver hans maskot og følgesvend gennem prøvelserne. Og derfor reagerer han så voldsomt, da grisen bliver fjernet for at tage hensyn til den muslimske Aslam. Asbjørns reaktion er et godt eksempel på den universelle erfaring, at angst/frygt og fordomme/intolerance hænger tæt sammen.

Endelig har vi Asbjørns karrieretravle datter og Aslams selvretfærdige søn. Begge tænker de skarpt og principielt, men uden egentlig at lytte til hinanden. Det er ikke fra deres side, at man skal forvente nogen form for forløsning. Deres afsluttende diskussion, mens de forlader stuen, er en tydelig kommentar til debatten omkring Muhammed-krisen:

*Aslams søn: Du mener altså, at man skal acceptere alt, også det som krænker ytringsfriheden?
Asbjørns datter: Ja-da. Hvis man værdsætter ytringsfriheden, så skal man da.
Aslams søn: Hvad så med vores følelser?
Asbjørns datter: Ja, det er fint med følelser, men ...*

Den diskussion kan fortsætte i det uendelige, fornemmer man.

Men tilbage på stuen har situationen ændret sig. Børnene er gået. Skærmen er taget væk. Og Asbjørn er ikke bange mere, for han blev frikendt for kræft. Nu er der bare to mennesker tilbage. Aslam fortæller, at han er blevet opereret for grå stær, men at han stadig er blind. Asbjørn finder straks sit gamle venlige (næstekærlige?) jeg frem, og snart er en samtale i gang. At Aslam faktisk på intet tidspunkt har kunnet se den famøse gris, giver hele den forudgående konflikt et endnu mere komisk skær. Men det er håbet, der står tilbage, når filmen toner ud: Når vi bare mødes som mennesker, så kan konflikter overvindes, og venskaber knyttes.

Filmen kan købes på dvd (dvd nr. 11) på ekko.dk

Eller lav en googlesøgning.

Eleverne kan se filmen på skolefilmtjenesten filmcentralen, som de har adgang til via deres UNI-login.

Filmen vil også kunne bruges ifm. konfirmationsforberedelsen

Den folkekirkelige skoletjeneste i Silkeborg KK44 har udarbejdet et undervisningsmateriale til folkeskolens overbygning til filmen. Materialet kan rekvireres hos KK44.